

10. Hodinka viery doma

Telo Ježiša Krista je pokrm pre dušu

Hlavná myšlienka – cieľ

Pri spoločnom stolovaní slávime Ježišovu obeť života, Eucharistiu, a On nás pozýva a pomáha nám, aby sme navzájom žili ako bratia a sestry.

Vstup do témy

Prežehnáme sa a ako modlitbu sa pomodlíme Verím v Boha...

Pripomenieme si dni Veľkého týždňa, dnes zvlášť Zelený štvrtok:

- Hovorili sme si, ktoré sú najdôležitejšie dni zo života Pána Ježiša, a spolu sme ich preživali. Pamätáš, ktoré to sú? (Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota a Veľkonočná nedeľa)
- Čo sa stalo na Zelený štvrtok? (Bola Posledná večera Pána Ježiša s apoštolmi.)
- Čo urobil Ježiš pri poslednej večeri? (umyl apoštolom nohy, dal im príkaz lásky, premenil chlieb a víno na svoje Telo a Krv)

Pán Ježiš chcel byť pri svojej poslednej večeri s apoštolmi, pretože aj preňho bolo stolovanie znakom, že má rád svojich učeníkov.

Chcel im to ukázať aj inými gestami a slovami, nielen jedlom, preto urobil aj niektoré zvláštne veci, ktoré neboli zvykom: umyl im nohy...

Pokrm, ktoré jeme, nám niekto musel pripraviť a stálo to veľa práce a námahy mnohých ľudí. Pozrime sa, ako je to napr. s chlebom, ktorý máme na stole každý deň – vysvetlí nám to príbeh, ktorý sa stal Marike a Ferkovi, keď boli na prázdninách u starých rodičov.

Rodič voľne prerozpráva, k tomu si môžete vytlačiť obrázok 1 z prílohy.

Raz večer poprosili starého otca, aby im porozprával niečo o svojom detstve. Súhlasil. Keď začal rozprávať, práve držal v ruke krajec chleba. Viete, pre môjho otca a mamu bolo najdôležitejšou starosťou, aby sme mali čo jesť. Vy si dnes chlieb ľahko kúpite a ešte ľahšie odhodíte. Pre nás bol chlieb na stole niečím posvätným. To preto, lebo od jari do neskorej jesene bolo nutné vynaložiť veľa námahy, aby sa chlieb napokon objavil na stole. Na jar bolo treba orať, siať i modliť sa, aby Boh dal dážď a slnko. A potom

nastal čas žatvy. Všetko sa robilo ručne. Kosilo, viazalo, mlátilo. Nakoniec sa mlela múka. Aká to bola krásna chvíľa, keď mama piekla chlieb, ktorý rozvoniaval po celom dome. V tom kúsku chleba sa ukrývala práca a láska mnohých ľudí, no najmä práca otca a mamy. A ešte niečo vám poviem.

Skôr ako začali naši rodičia krájať peceň chleba, nožom na ňom urobili znak kríža. To preto, lebo vedeli, že chlieb v ich rukách je aj darom Božej dobroty. Ved' my ľudia nedokážeme vytvoriť ani jedno zrnko, z ktorého by niečo vyrástlo. Chlieb bol teda pre nich darom, za ktorý Bohu často ďakovali. A hoci žili skromne, vedeli sa deliť o tento dar s chudobnejšími.

- Marika a Ferko si v ten večer uvedomili, že v chlebe je ukrytá veľká láska mnohých ľudí, hlavne koho? (otca a mamy)
- Aj dnes, hoci na poli sa už používajú stroje, musí veľa ľudí ťažko pracovať a rodičia musia zarobiť peniaze, aby sme mali chlieb. Preto by sme mali aj my byť za chlieb... čo? (vdáční, vzdávať vďaky a vedieť sa s ním podeliť)

Potrebujeme však aj pokrm pre dušu a o tom hovorí ďalší príbeh:

Milan spolu so svojou sestrou Evkou prežil pekné popoludnie pri hre na dvore. Keď sa poumývali, mama ich zavolala večerať. Už pri dverách bolo cítiť vôňu chutného jedla. Večeri sa veľmi potešili, lebo boli hladní. Ich radosť sa však rýchlo vytratila, keď zistili, že otec s mamou sa nerozprávajú. V tichosti jedli, no viac ako na jedlo mysleli na svojich rodičov. Keď dojedli, spoločne premýšľali, čo by mohli urobiť.

Napadla im skvelá myšlienka. Evka odtrhla v záhrade kvet, ružu a spolu s Milanom oslovila rodičov: „Mama, oco, ďakujeme vám za to, že ste nasýtli naše brušká dobrým a chutným jedlom. Vieme, že vás to stojí veľa námahy. Dnes by sme vás chceli ešte poprosiť, či by sa nenašlo niečo chutné aj pre našu dušu.“ Rodičia pochopili, že ich vzájomné odpustenie bude najchutnejším zákuskom tohto večera. Mama si vtedy spomenula na slová, ktoré počula v kostole, že človek nežije iba z chleba.

Rodičia pripravili deťom pokrm pre telo. Ale Milan a Evka pripravili otcovi a mame „pokrm“ pre dušu. Znakom tohto „pokrmu“ boli dve veci: ruža a slová vďaky.

Aj Pán Ježiš vedel, že potrebujeme nielen pokrm pre telo, ale aj pre dušu. Preto kade chodil, dobre robil a mnohým ľuďom preukázal svoju lásku. Chcel však, aby aj ľudia, ktorí po jeho odchode z tohto sveta ho už nestretnú ako človeka, mohli sýtiť svoju dušu jeho láskou, preto pri poslednej večeri nám cez svojich učeníkov zanechal gestá a slová, cez ktoré nám hovorí, že nás má rád.

Takto je to zaznamenané v Evanjeliu podľa Marka:

Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac:

„Vezmite, toto je moje telo!“

Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im:

„Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých.“

(Mk 14, 22 24)

☞ **Čo nám chce tým Boh povedať?**

Ako názornú pomôcku pre dieťa môžete vytlačiť obrázok 2 z prílohy.

Tieto slová počujeme vždy pri svätej omši. Postupne si ich vysvetlíme:

- Čo znamenajú slová Pána Ježiša: „Toto je moje telo!“? Keď povie tieto slová kňaz pri omši, od tejto chvíle už drží v rukách nie chlieb (hostiu), ale Pána Ježiša. V aramejskej reči, ktorou hovoril Ježiš, slová „moje telo“ neznamenujú bežné ľudské telo s mäsom, svalmi a kosťami. „Moje telo“ = „To som ja“, presnejšie: „To som ja, ktorý sa vám dávam ako Boží pokrm pod znakom chleba.“ Ak pri rozdávaní kňaz povie: „Telo Kristovo“, prijímame Ježiša, a nie iba oplátku.

- Čo znamenajú slová Pána Ježiša: „Toto je moja krv...“? To, čo sa nachádza v kalichu, nie je už od tejto chvíle víno, ale Ježišova krv. Prečo krv? Krv predstavuje život. Ježiš dáva svoj život, vylieva svoju krv na kríži, aby sme žili večne.

- Čo znamenajú slová: „Toto je moja krv Novej zmluvy...“? V jednom filme si dvaja indiánski náčelníci trochu porezali ruku. Potom si krvácajúce ruky podali a pritlačili jednu k druhej. Bol to znak priateľstva, znak zmluvy medzi nimi. Pán Ježiš túžil uzavrieť oveľa dôležitejšiu zmluvu. Zmluvu lásky medzi nami a Bohom. On vylial nielen pár kvapiek, ale všetku svoju krv na kríži, aby uzavrel túto zmluvu lásky.

- Prečo Pán Ježiš vylial svoju krv za nás? Predstav si skupinu uličníkov, ktorí sa opili a rozbíjali, čo im prišlo do cesty. V opitosti jeden z nich odhodil cigaretu, ktorá zapríčinila požiar domu, v ktorom sa nachádzali aj deti. Privolaní hasiči hrdinsky zasahovali. Najskôr zachránili deti. Na jedného hasiča však padlo veľké brvno, no nemohli ho ihneď vytiahnuť, a tak vykrvácal.

O takomto požiarnikovi povieme, že obetoval svoj život. Vylial krv, aby zachránil iných. Aj my ľudia sme konaním zla spôsobili „požiar hriechu“. Bol to práve Ježiš, ktorý nás zachránil obetovaním svojho života, vyliatím svojej krvi. Sám povedal: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, čo položí život za druhých.“

- Čo znamenajú slová: „Toto robte na moju pamiatku!“? Ježiš dal apoštolom moc robiť to isté: premieňať chlieb a víno na telo a krv Pána Ježiša. Apoštoli túto moc odovzdali biskupom a kňazom. Preto je kňaz pri svätej omši oblečený inak ako ostatní ľudia a robí úkony, ktoré iní ľudia nerobia. Kňaz vyslovuje Ježišove slová: „Vezmite a jedzte. Toto je moje telo... Toto je moja krv.“ Od tej chvíle, ako už vieme, Ježiš je medzi nami pod spôsobom chleba a vína. Očami síce nevidíme žiadnu zmenu, ale napriek tomu veríme, že je to tak, lebo to povedal Ježiš.

- Prečo sa nám Ježiš dáva za pokrm? Bežné jedlo jeme preto, aby sme mali silu, aby sme boli zdraví, aby sme rástli, jednoducho, aby sme žili. Ježiš sa nám dáva za pokrm:
  - aby sme boli silní v konaní dobra a odolávali pokušeniam;
  - aby sa v našej duši neudomácnili rôzne hriechy;
  - aby sme rástli ako stále lepší a lepší ľudia;
  - aby sme večne žili. (Ježiš povedal: „Kto je moje telo a pije moju krv, má v sebe život večný a ja ho vzkriesim v posledný deň“)

Pána Ježiša prijímame pod spôsobom chleba, lebo je pre nás pokrmom na ceste do nebeského domu, aby nás posilňoval, keď sme slabí.

Zhrnieme a zopakujeme si, o čom sme sa rozprávali:

☺ **Čo si mám zapamätať**

Pán Ježiš premenil chlieb na svoje Telo slovami: „Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás.“ a víno na svoju krv: „Toto je moja krv, ktorá sa vylieva za vás“.

Pán Ježiš dal apoštolom moc premieňať slovami: „Toto robte na moju pamiatku“.

Dnes majú moc premieňať kňazi, ktorí ju dostali pri vysviacke od biskupa, biskupi od apoštolov a apoštoli od Pána Ježiša.

Pán Ježiš sa pri Poslednej večeri obetoval nekrvavým spôsobom, pod spôsobom chleba a vína. Krvavým spôsobom sa obetoval na Veľký piatok, keď zomrel na kríži.

Telo a Krv Ježiša Krista v podobe chleba a vína sa nazýva Eucharistia, alebo sviatosť Oltárna.

Eucharistia z nás tvorí rodinu Božieho ľudu, čiže Cirkev.

Pán Ježiš je pre nás pokrmom na ceste do nebeského domu, aby nás posilňoval, lebo sme slabí.

Rozhovor uzavrieme modlitbou – sú to slová piesne, ktorú si môžete aj zaspievať, ak ju poznáte:

☪ Čo chceme my povedať Bohu – modlitba

**1. Chlieb, ktorý sa premieňa v Pánovo telo,
z mnohých zrníek pšeničných pochádza,
víno, čo sa krvou Ježišovou stalo,
z mnohých kvapiek hroznových sa zlialo.**

**R: Jak ten chlieb, čo spojil zlaté klásky,
nech nás spojí sila Jeho lásky,
jak kalich, čo objal kvapky vína,
tak aj Cirkev svätá nás objíma.**

**2. Dobrý Pastier,
prived' do svojho ovčince stratené ovečky, ktoré hynú,
zjednot' Cirkev svoju,
aby sme tvorili v tvojej láske jedinú rodinu. R:**

**3. Na ramená svoje vezmi, dobrý Pane,
tých, čo s nami ísť už nedokážu.
A nech zjednotia všetkých, div sa stane.
Vrúcne prosme, vyslyš prosbu našu. R:**